

SLAVA GOSPODNJA SVIĆE NAD TOBOM

Bogojavljenje, A

Kad su ono Izraelci izlazili iz Egipta i kad su putovali pustinjom, Sveto pismo izvješćuje kako su oni imali stalan znak Božje nazočnosti i brige. Bila je to *Slava Gospodnja*: danju u obličju stupa od oblaka, noću u obliku stupa od ognja. Kasnije je *Slava Gospodnja* bila u zavjetnom šatoru. U prvom današnjem čitanju prorok narodu u progonstvu naviješta da će ona ponovno doći: „*Ustani, zasini, Jeruzaleme, jer dolazi svjetlost tvoja, i slava Gospodnja sviće nad tobom.*“ Ovdje *Slava Gospodnja* označava zapravo Mesiju. On će svojim skorim dolaskom prosvijetliti izabrani narod i sve druge narode.

Zato se blagdan Kristova rođenja u počecima na kršćanskom Istoku nazivao *Bogojavljenje*, a danas na ovaj dan ponajprije slavimo otajstvo poklona mudraca. No, prisjetimo se. Kad je počela svitati *Slava Gospodnja*? Kad su kraljevi ustrojavali kraljevstvo? Možda onda kad su bile podizane Jeruzalemske zidine? Ili možda onda kad su mudraci mudro pisma tumačili? Ili kad su se marno prinosile žrtve u hramu?

Ne i ne. *Slava se Gospodnja* objavila one noći kad se rodilo maleno, neznatno dijete, dijete rođeno u obitelji malenih ljudi. I tu *Slavu* prepoznaju pastiri, veliki siromasi, oni koju su čuvali tuđa stada, koji su u očima ljudi bili posljednji bijednici. Tu su *Slavu* danas prepoznali mudraci s istoka, stranci i tuđinci. Nisu je prepoznali ni židovski velikaši, ni pismoznanci, ni pravednici po Zakonu. Kasnije, za Isusovog javnog djelovanja, ta se *Slava* širila iz Galileje poganske, širili su je obični ljudi i žene, učenici bez neke posebne škole, neuglednici u narodu, odnosno, kako pismoznanci s prezirom rekoše, „*(prokleta) svjetina koja ne pozna Zakona*“. Eto, *Slava Gospodnja* se najradije pokazuje malenima.

Rado se danas govori (naročito u političkim krugovima) o duhovnoj obnovi Hrvatske. Lijepo rečeno. Koristit će zacijelo tome neki zakoni donešeni u Saboru. Koristi će i hodočašća, obljetnice, trodnevnice i devetnice. Koristi će i nadahnuta propovijedanja i članci... Međutim, ono bitno se događa u srcu ljudskom: u neznatnom, nevidljivom, od oka skrivenom. Tu se treba očitovati *Slava Gospodnja*.

Duhovna će obnova Crkve i Domovine započeti kada mi, obični ljudi, počnemo tražiti Boga iskrenim srcem, kada budemo iz srca činili tisuću malih stvari koji neće naći mjesta u našem dugom televizijskom dnevniku. Onda kad budem iskreno, iz srca rekao: „Oprosti!“, ako sam što krivo učinio, pa makar taj kojemu govorim bio malen i neznatan. Kad budem rekao: „Hvala!“ i za obične malene stvari. Kad budem spreman i pričekati i pomoći i učiniti i biti na raspolaganju. Svaki puta kad zakone Kraljevstva Božjega budem stavio iznad vlastitih prohtjeva i zarade. Onda kada s ljubavlju budem prihvaćao djecu, nemoćne i starije, kad budem imao vremena za potrebita, za vlastito dijete željno moga lica i moga slobodnog vremena, kad budem znao zauzdati i jezik i trbuh i svoju neurednu potrebu za isticanjem, kad budem znao otkloniti i zavist i ogovor i klevetu...

Tad će među nama sinuti *Slava Gospodnja*, jer će se tada među nama rađati Krist Gospodin, jer će tada i ovaj svijet i Otac nebeski u nama prepoznati sliku Krista Gospodina koji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge.

Zvonko Pažin